

การศึกษาแรงจูงใจของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา

A STUDY OF SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS' MOTIVATION IN LEARNING ENGLISH AT A TUTORIAL SCHOOL

Received: September 30, 2019

Revised: October 13, 2019

Accepted: October 15, 2019

ชวิศา พิศาลวัชรินทร์*

Chawisa Pisanwacharin*

กษมา สุวรรณรักษ์**

Kasma Suwanarak**

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาอาชีพ คณะภาษาและการสื่อสาร
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

* Graduate Student, English for Professional Development Program in Language and Communication School,
National Institute of Development Administration

* Email: chawisa.pis@gmail.com

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์และปริญญาเอก คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

** Assistant Professor, PhD., School of Language and Communication, National Institute of Development
Administration

** Email: ajarnkasma@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชาและปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51-3.50$) โดยในส่วนของแรงจูงใจภายในพบว่า 'ต้องการเก่งภาษาอังกฤษ' ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.41$) และ 'สนใจในสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา' ได้รับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.82$) ในส่วนของแรงจูงใจภายนอก 'จะได้เปรียบผู้อื่นในการเลือกอาชีพ และมีรายได้มากขึ้นในอนาคต' ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.18$) และ 'มีความคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลตอบแทนจากผู้ปกครอง หากผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น' ได้รับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.09$) นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่า มีปัจจัย 6 ประการที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน ประกอบด้วย การประกอบอาชีพในอนาคต การศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ บุคคลมีชื่อเสียงที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษ ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา และความคาดหวังของผู้ปกครอง ผลการวิจัยในครั้งนี้ นำมาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแรงจูงใจของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก โรงเรียนกวดวิชา

Abstract

This study aims at investigating Thai senior high school students' intrinsic and extrinsic motivations in learning English at a tutorial school and exploring factors affecting the students' English learning motivation. The data were collected by using a questionnaire and a semi-structured interview. The questionnaire results revealed that the intrinsic and extrinsic motivation in learning English at a tutorial school was at a moderate level ($\bar{X} = 2.51-3.50$). The intrinsic motivation stating that 'Desire to be good at English' showed the highest mean score ($\bar{X} = 4.41$) while 'Be interested in the Native Speaker culture' showed the lowest ($\bar{X} = 2.82$). The extrinsic motivation stating that 'Gain an edge in terms of choosing a career and reach a higher income in the future' showed the highest mean score ($\bar{X} = 4.18$) while 'Expect some rewards from parents if the English achievement test score is better' showed the lowest ($\bar{X} = 2.09$). The interview results indicated six factors to some extent affected the Thai senior high school students' motivation in learning English at a tutorial school: future careers, further study at university level, English learning achievement, famous people who are proficient in English, a tutorial school's image, and parents' expectation. The findings of this study provide useful information for further development of English curriculum and English teaching practices to be more efficient and relevant to the students' motivation.

Keywords: Intrinsic Motivation, Extrinsic Motivation, Tutorial school

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในระดับนานาชาติทั้งในบริบทของการสื่อสารทางธุรกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา เป็นต้น อีกทั้งการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2560) ส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น ประเทศไทยในฐานะหนึ่งในประเทศสมาชิกจึงต้องเตรียมความพร้อมของภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขันสูงขึ้นและในสภาพสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของประชากรไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะประชากรในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งอยู่ในช่วงวัยที่พร้อมเรียนรู้และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนไทยจำนวนไม่น้อยที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชาต่างๆ แม้ว่าในโรงเรียนสายสามัญจะมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมาตรฐานแล้วก็ตาม จึงอาจสันนิษฐานได้ว่า การเรียนแค่ในโรงเรียนอาจไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนมากพอ

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยตระหนักว่า การที่บุคคลเลือกเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชานั้นอาจจะได้รับอรรถประโยชน์จากปัจจัยต่างๆ จึงเป็นที่มาของความสนใจและต้องการศึกษาว่าสิ่งใดคือแรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา โดยเจาะจงสำรวจเฉพาะผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการโดยบูรณาการจากการศึกษาแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ความหมายของแรงจูงใจ ประเภทของแรงจูงใจ กรอบแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจของดอร์นไฮ การเรียนการสอนในบริบทโรงเรียนกวดวิชา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจต่างๆ ทั้งนี้ข้อมูลและผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษา และเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับโรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนสายสามัญในการพิจารณาและพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องและตอบสนองต่อแรงจูงใจของผู้เรียนชาวไทยมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของแรงจูงใจ

คำว่า “แรงจูงใจ” ได้รับความสนใจจากหลายแวดวงไม่เพียงเฉพาะด้านการศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงมีผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการมากมายได้ให้ความหมายคำว่า “แรงจูงใจ” ไว้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ลาวดอน และบิตตา (Loundon & Bitta, 1988, อ้างถึงใน กฤษณา ศรีจันทร์แดง และไกรจิต สุตะเมือง, 2557) อธิบายว่า แรงจูงใจ คือ สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย ที่ได้เลือกไว้แล้ว

เรียมแมน (Reimann, 2001, อ้างถึงใน ศุภิกา นิลรัตน์, 2561) อธิบายว่า แรงจูงใจ คือ กฎเกณฑ์สำคัญที่สร้างความสำเร็จในการเรียนภาษา เพราะแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงบันดาลใจในการบรรลุผลสำเร็จ

จากความหมายของคำว่า แรงจูงใจ ที่ได้รับการกำหนดไว้ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยตระหนักว่าแรงจูงใจกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ แรงจูงใจคือตัวชี้นำหลักที่จะนำพาผู้เรียนไปถึงเป้าหมายที่ตนกำหนดไว้

ประเภทของแรงจูงใจ

การ์ตเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner & Lambert, 1972, 1985) ได้เสนอแรงจูงใจไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (integrative motivation) คือ การเรียนภาษาเนื่องจากมีความสนใจในภาษานั้นอย่างแท้จริง ผู้เรียนต้องการเรียนและนำมาประยุกต์เพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือผู้เรียนเรียนภาษาด้วยความสนใจในวัฒนธรรมของชุมชนเจ้าของภาษา

2. แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (instrumental motivation) คือ การที่บุคคลมีความประสงค์จะเรียนภาษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในลักษณะที่จับต้องได้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตนในอนาคต

นอกจากนี้สพอลดิง (Spaulding, 1992 อ้างถึงใน เฝิง ลีตง, 2557, หน้า 32) กล่าวว่า นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้แบ่งรูปแบบของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) เป็นสิ่งกระตุ้นที่มาจากภายในตัวบุคคลอันเกิดจากเจตคติที่ดี ความสนใจ ความต้องการ การมองเห็นคุณค่า และเป็นแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลนั้นกระทำพฤติกรรมบางอย่างเพื่อประโยชน์ของตนโดยไม่หวังรางวัลภายนอก

2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) เป็นสิ่งกระตุ้นที่มาจากภายนอกตัวบุคคลที่ทำให้เกิดการตัดสินใจกระทำหรือแสดงพฤติกรรมบางอย่าง และอาจทำให้ได้มาซึ่งรางวัล คำชมเชย เกียรติยศ ชื่อเสียง รายได้ การยกย่อง หรือหลีกเลี่ยงการได้รับโทษ

กล่าวคือ ประเภทของแรงจูงใจแบ่งได้หลายลักษณะตามความเหมาะสมของบริบทของเรื่องที่ต้องการจะศึกษา แรงจูงใจที่กล่าวทั้งหมดข้างต้นอาจไม่ครอบคลุมปัจจัยทั้งหมดที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากอาจมีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามสำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ประเภทแรงจูงใจ 2 ประเภทหลัก คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ผลผลลัพท์กับทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของดอร์นีย์ (Dörnyei, 1994) ที่จะกล่าวถึงในหัวข้อถัดไป

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ดอร์นีย์ (Dörnyei, 1994) อธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับภาษา ระดับผู้เรียน และระดับสถานการณ์ในการเรียน

ระดับที่ 1 ระดับภาษา หมายถึง ทศณคติของผู้เรียนที่มีต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและความสำเร็จของตนในอนาคตในการใช้ภาษานั้น กระบวนการในระดับนี้อธิบายได้จากแนวคิดเรื่องแรงจูงใจเชิงบูรณาการและแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ ตามแนวคิดของการ์ตเนอร์ (Gardner, 1985) กล่าวคือ ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อสื่อสารกับเจ้าของภาษา และเพื่อความสำเร็จในอาชีพของตนในอนาคตจากการใช้ภาษานั้น

ระดับที่ 2 ระดับผู้เรียน หมายถึง ความต้องการความสำเร็จและความมั่นใจในตัวเองของผู้เรียนเอง ซึ่งความมั่นใจในตัวเองเกี่ยวข้องกับประเด็นอื่นๆ ดังนี้

- ความวิตกกังวลในการใช้ภาษา (language use anxiety)
- การรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาที่สองของตนเอง (perceived L2 competence)
- คุณลักษณะที่เป็นสาเหตุของความสำเร็จหรือล้มเหลวจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้เรียน (causal attributions)
- ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง (self-efficacy)

ระดับที่ 3 ระดับสถานการณ์ในการเรียน หมายถึง สถานการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

- องค์ประกอบแรงจูงใจด้านเนื้อหาวิชา (course-specific motivational component) เป็นการจัดหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่สอนให้น่าสนใจ เหมาะสม และสนองความต้องการของผู้เรียน
- องค์ประกอบแรงจูงใจด้านครูผู้สอน (teacher-specific motivational components) เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและบุคลิกภาพของครูผู้สอน วิธีการสอน การมอบหมายงาน การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

- องค์ประกอบแรงจูงใจด้านกลุ่มผู้เรียน (group-specific motivational components) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน ฝึกทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

การเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา

การเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชาเป็นอีกรูปแบบการเรียนรู้หนึ่งที่ได้รับคามนิยมมากขึ้น “โรงเรียนกวดวิชา” หมายถึง โรงเรียนที่ก่อตั้งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อกวดขันให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียนตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งคำว่า “กวดวิชา” หมายถึง การเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2545)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี พ.ศ. 2557 งานวิจัยของหัสณี มาตุราเว ได้ศึกษาทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนไทย ผลสรุปของการศึกษา คือ นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และพบว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการเรียนและการทำงานอยู่ในระดับที่สูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2561 เซ่ง เวิน ลี และ มิน ซุน คิม (Cheng-Wen Lee & Min-Sun Kim, 2018) ได้ศึกษาปัจจัยสำคัญในการเรียนภาษาเกาหลีในประเทศไต้หวัน จากการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ความสนใจ ความต้องการ การสื่อสาร บุคลิกภาพของครูผู้สอน และหลักสูตรเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสนใจ ซึ่งอยู่ในระดับสูงที่สุดจากบรรดาปัจจัยทั้งหมด

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยในปี พ.ศ. 2561 ที่ผู้วิจัยชาวไทย กิรติ ทองซ่อนกليب และเกษมา สุวรรณรักษ์ (Tongsonkleeb & Suwanarak, 2018) ได้ศึกษาแนวความคิดของนักเรียนไทยที่มีต่อบทบาทของตัวเตอรที่สอนภาษาอังกฤษและศึกษาปัญหาของการเรียนภาษาอังกฤษในการเตรียมความพร้อมสำหรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลการศึกษาระบุว่า สื่อและเทคนิคในการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และนักเรียนเชื่อว่าในยุคของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษยังคงมีความจำเป็นสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของพวกเขาและเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาแบบผสมผสาน (mixed method research) โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เป็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชาแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 34 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (questionnaire) ในรูปแบบการตรวจสอบรายการและมาตราส่วนประมาณค่า และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและการเรียนรู้ภาษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ
2. รวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากการพูดคุยกับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชาที่รู้จักโดยตรง
3. สร้างแบบสอบถาม (questionnaire) และเค้าโครงคำถามสำหรับการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview)
4. นำแบบสอบถามและเค้าโครงคำถามสำหรับการสัมภาษณ์มาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของรูปแบบและเนื้อหา

5. ผู้วิจัยเดินทางไปยังโรงเรียนกวดวิชาเพื่อแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้เรียน และรอรับกลับด้วยตนเอง
6. หลังจากผู้เรียนตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ทุกข้อ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนต่อ โดยใช้เวลา 15 นาทีต่อผู้ให้สัมภาษณ์หนึ่งคน โดยสัมภาษณ์ผู้เรียนทั้งสิ้น จำนวน 34 คน
7. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้โปรแกรม Microsoft Excel 2013 และการแปลผลในแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ดังที่แสดงในตาราง 1 ซึ่งดัดแปลงมาจากบุญชม ศรีสะอาด (2553)

ตารางที่ 1 เกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ใช้ประเมินระดับแรงจูงใจ

ค่าเฉลี่ย	ระดับแรงจูงใจ
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ใช้วิธีจัดข้อมูลออกมาเป็นกลุ่ม (data grouping) โดยการแยกประเภทคำตอบเป็นหมวดหมู่เพื่อตอบประเด็นคำถามต่าง ๆ ตามที่ได้วางเค้าโครงไว้

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	(N = 34) จำนวนคน	(%) คิดเป็นร้อยละ
เพศ		
ชาย	13	38.24
หญิง	21	61.76
รวม	34	100
ระดับชั้นการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	16	47.06
มัธยมศึกษาปีที่ 5	12	35.29
มัธยมศึกษาปีที่ 6	6	17.65
รวม	34	100
เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษหลัก (ล่าสุด)		
น้อยกว่า 2.00	-	-
2.00 – 2.99	12	35.30
3.00 – 3.99	18	52.94
4.00	4	11.76
รวม	34	100

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ตัวแปร	(N = 34) จำนวนคน	(%) คิดเป็นร้อยละ
ระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา		
น้อยกว่า 2 เดือน	2	5.88
2 - 6 เดือน	7	20.59
6 เดือน - 1 ปี	9	26.47
มากกว่า 1 ปี	16	47.06
รวม	34	100

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นข้อมูลของจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 34 คน โดยผลการวิเคราะห์ที่จำแนกตามตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรที่ 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.76 และเพศชาย ร้อยละ 38.24

ตัวแปรที่ 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 47.06 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 35.29 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 17.65 ตามลำดับ

ตัวแปรที่ 3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 3.99 คิดเป็นร้อยละ 52.94 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00 - 2.99 ร้อยละ 35.30 และเกรดเฉลี่ย 4.00 ร้อยละ 11.76 ตามลำดับ

ตัวแปรที่ 4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.06 เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา 6 เดือน - 1 ปี ร้อยละ 26.47 เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา 2 - 6 เดือน ร้อยละ 20.59 และเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชาน้อยกว่า 2 เดือน ร้อยละ 5.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา(แรงจูงใจภายใน)

แรงจูงใจภายใน ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา	จำนวน (คน) N=34		ระดับ แรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. คิดว่าภาษาอังกฤษน่าสนใจและควรค่าแก่การเรียนรู้	3.47	0.51	ปานกลาง
2. ต้องการที่จะเก่งภาษาอังกฤษ	4.41	0.56	มาก
3. รู้สึกสนุกและมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	3.35	0.54	ปานกลาง
4. สนใจในสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	2.82	0.67	ปานกลาง
5. ต้องการฝึกใช้ภาษาอังกฤษกับครูที่เป็นเจ้าของภาษาจริงๆ	4.03	0.63	มาก
6. ต้องการได้ความรู้และประสบการณ์จากครูเจ้าของภาษา	3.85	0.70	มาก
7. ต้องการสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ดียิ่งขึ้น	3.91	0.51	มาก
8. ต้องการอ่านหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น	3.35	0.69	ปานกลาง
9. ต้องการท้าทายความสามารถทางภาษาของตนเอง	3.21	0.54	ปานกลาง
10. ต้องการท่องเที่ยวในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง	3.00	0.78	ปานกลาง
11. ต้องการภูมิใจในตนเองที่ได้พัฒนาและเรียนรู้ภาษาใหม่ๆ	3.47	0.61	ปานกลาง
12. ต้องการมีโอกาสนพบปะเพื่อนใหม่จากหลากหลายโรงเรียน	3.06	0.65	ปานกลาง
13. ต้องการมีโอกาสดูแลตัวเองด้วยตนเองมากขึ้น	3.12	0.69	ปานกลาง
รวม (เฉลี่ย)	3.47	0.36	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากแรงงูใจภายในทั้ง 13 ข้อ คือ 3.47 จัดอยู่ในแรงงูใจระดับปานกลาง (2.51-3.50) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า แรงงูใจข้อที่ 2 ‘ต้องการที่จะเก่งภาษาอังกฤษ’ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.41 จัดอยู่ในแรงงูใจระดับมาก (3.51-4.50) และแรงงูใจข้อที่ 4 ‘สนใจในสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา’ ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 2.82 จัดอยู่ในแรงงูใจระดับปานกลาง (2.51-3.50)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงูใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา(แรงงูใจภายนอก)

แรงงูใจภายนอก ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา	จำนวน (คน) N=34		ระดับ แรงงูใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ต้องการได้เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น	4.15	0.61	มาก
2. เตรียมจะไปสอบแข่งขันด้านภาษาอังกฤษ	2.15	0.56	น้อย
3. อาชีพที่ตั้งเป้าหมายไว้จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ	3.76	0.65	มาก
4. หากเก่งภาษาอังกฤษจะได้เป็นที่ยกย่องและยอมรับในสังคม	2.88	0.64	ปานกลาง
5. เป็นความต้องการของผู้ปกครอง	2.50	0.90	น้อย
6. ต้องการได้รับทุนของโรงเรียนเพื่อศึกษาต่อในไทยหรือต่างประเทศ	2.26	0.71	น้อย
7. จะได้เปรียบผู้อื่นในการเลือกอาชีพ และมีรายได้มากขึ้นในอนาคต	4.18	0.46	มาก
8. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเอื้อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสะดวกสบายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น	3.26	0.51	ปานกลาง
9. เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไม่ทันเพื่อน	2.29	0.63	น้อย
10. การเรียนภาษาอังกฤษกำลังเป็นเรื่องที่ได้รับความนิยม	2.21	0.54	น้อย
11. จะได้รับรางวัลตอบแทนจากผู้ปกครอง หากผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น	2.09	0.38	น้อย
12. ต้องการได้สูตรลัดทางการเรียนและเทคนิคที่โรงเรียนไม่ได้สอน	3.88	0.48	มาก
13. ประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงทำให้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็น	3.56	0.50	มาก
รวม (เฉลี่ย)	3.01	0.25	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากแรงงูใจภายนอกทั้ง 13 ข้อ คือ 3.01 จัดอยู่ในแรงงูใจระดับปานกลาง (2.51-3.50) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า แรงงูใจข้อที่ 7 ‘จะได้เปรียบผู้อื่นในการเลือกอาชีพ และมีรายได้มากขึ้นในอนาคต’ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.18 จัดอยู่ในแรงงูใจระดับมาก (3.51-4.50) และแรงงูใจข้อที่ 11 ‘จะได้รับรางวัลตอบแทนจากผู้ปกครอง หากผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น’ ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 2.09 จัดอยู่ในแรงงูใจระดับน้อย (1.51-2.50)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ในประเด็น ‘ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา’ ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มคำสัมภาษณ์ว่า อะไรหรือสิ่งใดที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน โดยแบ่งได้ 6 กลุ่มคำตอบ ดังนี้

1. การประกอบอาชีพในอนาคต

ผู้ให้สัมภาษณ์หลายคนเชื่อว่าสภาพสังคมปัจจุบันทำให้ทักษะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการทำงาน บางครั้งถือเป็นคุณสมบัติที่ขาดไม่ได้ในการสมัครงานสำหรับบางองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายอาชีพที่พวกเขามุ่งหวัง เช่น สายการบิน หรือแม้แต่การทำงานในองค์กรใหญ่ๆ ระดับประเทศ หากมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ พวกเขาเชื่อว่าจะทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่ได้รับเลือกอันดับต้นๆ ดังตัวอย่างเช่น นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ตอนสมัครงานอาจจะได้เปรียบคนอื่นมั้งคะ ยิ่งถ้าทำงานสนามบินแล้วมีคนมาสมัครพร้อมกันเยอะๆ แต่คนอื่นพูดอังกฤษไม่ได้ หนูว่าเขาอาจจะเลือกหนู” (นักเรียนลำดับที่ 23)

2. การศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

วิชาภาษาอังกฤษมีส่วนกับการยื่นคะแนนเพื่อจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่มุ่งหวัง 4 อันดับ (admission) เช่น ผลคะแนน GAT ผลคะแนน O-NET หรือแม้กระทั่งการสอบตรงเข้ามหาวิทยาลัยก็มักมีการวัดระดับทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้นการเรียนพิเศษที่โรงเรียนกวดวิชาถือเป็นการเตรียมความพร้อมและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนได้ในระดับหนึ่ง ดังตัวอย่างเช่น นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “เรียนเตรียมไว้เพื่อใช้ตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัยคะ” (นักเรียนลำดับที่ 1)

3. ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้เรียนหลายคนยอมรับว่าการเลือกเรียนพิเศษภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชาเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยเติมเต็มทักษะที่พวกเขายังขาดอยู่ และมีความหวังว่าจะสามารถประสบความสำเร็จด้านภาษาอังกฤษได้ในอนาคตอันใกล้ ดังตัวอย่างเช่น นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ฟังครูต่างชาติไม่ค่อยรู้เรื่อง ที่โรงเรียนก็มีครูอเมริกันสอนวิชาหนึ่งคะ แต่ที่นี้มีแต่ครูต่างชาติ เลยคิดว่าถ้าเรียนกับเขาบ่อยๆ จะชิน วันหนึ่งคงฟังออก คงคุยกันรู้เรื่อง” (นักเรียนลำดับที่ 6)

4. บุคคลมีชื่อเสียงที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษ

บุคคลเหล่านี้สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ที่กำลังเรียนรู้ภาษา และทำให้พวกเขอยากรู้ภาษาภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังตัวอย่างเช่น นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้กล่าวไว้ว่า “ชอบรายการของครูลูกกอล์ฟที่พาดารามาออก เขาคุยกันเป็นภาษาอังกฤษแล้วก็เล่นเกมกัน ดาราบางคนพูดอังกฤษเก่งมาก ทั้งที่ดูละครเขามาตลอดแต่ไม่เคยรู้เลย สำเนียงอย่างกับฝรั่ง หนูอยากพูดได้แบบนั้นบ้าง” (นักเรียนลำดับที่ 14)

5. ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา

ภาพลักษณ์ของโรงเรียน เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เพิ่มแรงจูงใจในการเรียน โดยโรงเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมาก สอนโดยคุณครูเจ้าของภาษา และได้รับการบอกต่อกันมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนต้องการเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียง ซึ่งมีนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “มีเพื่อนเรียนที่นี่เยอะเลยพี่ มีแต่คนบอกว่าดี ให้ครูต่างชาติสอนเองหมดเลย” (นักเรียนลำดับที่ 25)

6. ความคาดหวังของผู้ปกครอง

ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนระบุว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการกระตุ้นให้พวกเขามาเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ โดยปลูกฝังให้ผู้เรียนขยันและหมั่นหาความรู้จากแหล่งอื่นเพิ่มเติมด้วยเหตุผลต่างๆ ตัวอย่างเช่น นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “แม่อยากให้เรียนครับ บอกว่าผมจะมีงานดีๆ ทำ ยิ่งถ้าพูดอังกฤษเก่งๆ เขาจะภูมิใจมาก” (นักเรียนลำดับที่ 11) ซึ่งผู้เรียนมองว่า การเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จจะช่วยตอบสนองความคาดหวังของผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองรู้สึกพึงพอใจ และภาคภูมิใจ

จากการสัมภาษณ์ในประเด็น ‘แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสายสามัญและโรงเรียนกวดวิชามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร’ ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า แตกต่างกัน โดยให้เหตุผลดังต่อไปนี้

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสายสามัญ

- เพื่อให้สอบผ่านตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด
- เพื่อให้ได้คะแนนดีจนได้รับคำชื่นชมจากเพื่อน ผู้ปกครอง หรือครูผู้สอน
- เพื่อให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ไม่แปลกแยกจากเพื่อน เมื่อได้เกรดเฉลี่ยต่ำ หรือสอบไม่ผ่าน

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา

- เพื่อเสริมทักษะของตนเองจนนำไปสู่ความสำเร็จทางการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสายสามัญ เช่น ทำให้เกรดเฉลี่ยภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสูงขึ้น และทำการบ้านที่โรงเรียนมอบหมายไว้ได้เข้าใจมากขึ้น
- เพื่อตอบสนองความคาดหวังของผู้ปกครอง
- เพื่อเรียนรู้และฝึกฝนภาษาอังกฤษกับครูเจ้าของภาษา
- เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต
- เพื่อจะได้มีอิสระในการเลือกรูปแบบการเรียนที่ตอบสนองความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง เช่น หลักสูตร ครูผู้สอน หรือตารางเวลาเรียน

จากการสัมภาษณ์ในประเด็น ‘ลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชา’ พบข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้

- เลือกเรียนตามหลักสูตรที่ตนเองต้องการได้ เช่น ทบทวนและสอนเสริมการบ้าน หลักสูตรการสนทนาภาษาอังกฤษ หรือหลักสูตรไวยากรณ์โดยเฉพาะ เป็นต้น
- สอนภาษาอังกฤษโดยครูเจ้าของภาษา
- ครูในโรงเรียนกวดวิชาจะกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือตอบคำถามจากสิ่งที่เรียนอยู่เสมอ
- การเรียนแบบเป็นกลุ่มในโรงเรียนกวดวิชา จะมีกำหนดจำนวนผู้เรียนให้มีจำนวนไม่มากเกินไป เช่น ห้องหนึ่งจะมีผู้เรียนไม่เกิน 10 คน อายุและระดับทักษะทางภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน โดยทางโรงเรียนจะมีการทดสอบพื้นฐานความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนให้ผู้เรียนเลือกสมัครเรียนในแต่ละหลักสูตร
- มีการเรียนแบบตัวต่อตัว โดยผู้เรียนจัดวันและเวลาเรียนได้เองกับทางโรงเรียนกวดวิชา
- เน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษร่วมกันในชั้นเรียนมากกว่าการสั่งการบ้าน
- ในหนึ่งหลักสูตรที่เลือกเรียนจะมีการทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหนึ่งครั้ง คือ หนึ่งสัปดาห์ก่อนจบหลักสูตร ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับผลการเรียน พร้อมความเห็นและข้อเสนอแนะจากครูผู้สอน

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของระดับแรงจูงใจภายในและภายนอกในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชาจัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51-3.50$) โดยในส่วนของแรงจูงใจภายในพบว่า ‘ต้องการเก่งภาษาอังกฤษ’ ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.41$) และ ‘สนใจในสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา’ ได้รับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.82$) ในส่วนของแรงจูงใจภายนอก ‘จะได้เปรียบผู้อื่นในการเลือกอาชีพ และมีรายได้มากขึ้นในอนาคต’ ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.18$) และ ‘มีความคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลตอบแทนจากผู้ปกครอง หากผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น’ ได้รับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.09$) และมีปัจจัยหลัก 6 ประการ ที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนภาษา

อังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย การประกอบอาชีพในอนาคต การศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ บุคคลมีชื่อเสียงที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษ ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา และความคาดหวังของผู้ปกครอง ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแรงจูงใจของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาแรงจูงใจภายในและภายนอกของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. แรงจูงใจภายในที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับ 2, 3, และ 4 มีความเกี่ยวข้องกับครูเจ้าของภาษา ประกอบด้วย 'ต้องการฝึกใช้ภาษาอังกฤษกับครูที่เป็นเจ้าของภาษาจริงๆ' 'ต้องการสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ดียิ่งขึ้น' และ 'ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์จากครูเจ้าของภาษา' ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเมอเทียนา (Murtiana, 2011) ที่ศึกษามุมมองของนักเรียนชาวอินโดนีเซียที่มีต่อครูสอนภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนส่วนใหญ่เชื่อว่า การเรียนภาษาอังกฤษกับครูเจ้าของภาษาสามารถช่วยให้พวกเขาประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้ อาจกล่าวได้ว่า ครูเจ้าของภาษามีอิทธิพลอย่างมากต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา เนื่องจากสามารถดึงดูดความสนใจ ความต้องการ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น

2. แรงจูงใจภายนอกที่ระบุว่า 'ต้องการได้เปรียบผู้อื่นในการเลือกอาชีพ และมีรายได้ที่มากขึ้นในอนาคต' ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เช่นเดียวกับกับงานวิจัยของ ศุภิกา นิรติศัย (2561) ที่ระบุว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อที่จะมีอาชีพที่ดีในอนาคตในระดับสูง ซึ่งการที่ผู้เรียนจะมีมุมมองเช่นนี้ได้ อาจเกิดจากการเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ประกอบกับปัจจัยบังคับจากสังคมในปัจจุบัน เช่น การก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างกัน เพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การว่าจ้างงานระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกมีความเสรีมากขึ้น และเมื่อตลาดแรงงานเริ่มเปิดกว้าง การแข่งขันย่อมสูงขึ้น ผู้เรียนจึงต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเพื่อเป็นแรงงานที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานโลกในอนาคต อาจกล่าวได้ว่า การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในโรงเรียนสายสามัญทั่วไป

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนพบว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างทางด้านปัจจัย คือ วัตถุประสงค์ในการเรียนของแต่ละบุคคล เช่น เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต หรือการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยแม้ว่าแรงจูงใจภายในที่เกิดจากความชอบหรือความสนใจในการเรียนภาษาอย่างแท้จริงเป็นสิ่งที่ควรได้รับการส่งเสริมมากกว่าเนื่องจากจะส่งผลดีต่อตัวผู้เรียนในระยะยาว แต่เนื่องจากแรงจูงใจภายในเป็นสิ่งที่ปลูกฝังได้ยาก ดังนั้นหากพบว่าผู้เรียนยังไม่มีแรงจูงใจใดๆ ครูผู้สอนหรือผู้ปกครองสามารถใช้ปัจจัยภายนอกเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างแรงจูงใจในขั้นต้นได้ เช่น การยกตัวอย่างบุคคลมีชื่อเสียงที่เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาให้แก่ผู้เรียน หรือการเสนอโอกาสด้านการเรียนและการประกอบอาชีพ สิ่งเหล่านี้สามารถนำพาพวกเขาไปสู่ความสำเร็จทางการเรียนภาษาอังกฤษได้เช่นกัน ดังนั้นการเรียนเพื่อตอบสนองความสนใจส่วนตัว ความต้องการ หรือแม้แต่เพื่อผลประโยชน์บางประการในอนาคต ถือเป็นสิ่งที่ควรได้รับการสนับสนุนทั้งสิ้น เนื่องจากสิ่งสำคัญที่แท้จริง คือ การปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการมีแรงจูงใจ และส่งเสริมให้พวกเขามองหาแรงจูงใจในการเรียนตามรูปแบบที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางการเรียน และนำมาซึ่งแรงปรารถนาที่สูงขึ้นของผู้เรียนชาวไทยในการพัฒนาศักยภาพภาษาอังกฤษของตน

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษในบริบทโรงเรียนกวดวิชามีแนวโน้มว่าจะตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้มากกว่าโรงเรียนสายสามัญปกติ เนื่องมาจากหลายปัจจัย เช่น ความหลากหลายของหลักสูตรที่อิงตามวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียน รูปแบบการสอน บรรยายภาคในชั้นเรียน ผู้วิจัยเชื่อว่า รูปแบบการเรียนการสอนและบรรยายภาคในชั้นเรียนมีส่วนในการเพิ่มระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ วิธีการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการและมีความหลากหลายอาจเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ตัววิชา บรรยายภาคในชั้นเรียนที่เน้นความร่วมมือมีแนวโน้มจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกกดดันน้อยลงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดอร์นไย (Dörnyei, 1994) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนแบบร่วมมือทำ (cooperative classroom structure) จะให้ผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้เรียน ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนกวดวิชามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมีส่วนร่วมเช่นกัน ดังนั้นหากโรงเรียนสายสามัญหรือผู้บริหารด้านการศึกษาพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและปรับปรุงนโยบายการจัดการศึกษา โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน เช่น ทำการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือทำแบบสำรวจโดยตรงกับกลุ่มผู้เรียนเพื่อนำมาข้อมูลด้านความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนรู้มาบูรณาการกับแนวทางการสอนที่เป็นประโยชน์ เพื่อดึงดูดความสนใจ ความต้องการ และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาในภาพรวม และสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษในบริบทโรงเรียนสายสามัญมากกว่าที่ผ่านมา

บรรณานุกรม

- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2560). *ไทยและความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ความเป็นผู้นำและทิศทางอนาคต*. สืบค้น 30 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/asean-media-center-20170418-160330-711791.pdf>
- กฤษณา ศรีจันทร์แดง, และไกรชิต สุตะเมือง. (2557). แรงจูงใจในการสมัครเข้าทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ. *วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ*, 4(1), 44-65.
- เฟิง ลีตง. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม. *วารสารกระแสนวัตกรรม*, 15(28), 27-38.
- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. (2545). *การกวดวิชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา.
- ศุภิกา นิธิติศัย. (2561). ทศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*, 9(2), 138-170.
- Dörnyei, Z. (1994). Motivation and motivating in the foreign language classroom. *Modern Language Journal*, 78(3), 273-284.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and motivation in second language learning*. Rowley, MA: Newbury House Publishers.
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.
- Lee, C. W., & Kim, M. S. (2017). The motivation for learning Korean among the Taiwanese. *Ecoforum*, 6(3), 1-8. Retrieved May 25, 2019, from https://pdfs.semanticscholar.org/c4e3/ccc5ca4e622b42e915c069b36cc51a3cde3e.pdf?_ga=2.69176657.1108319397.1556364883-1323528718.1556364883
- Maduerawae, H. (2014). *Attitudes and motivation in english language learning: A case study of Attarkiah Islamiah School* (Master's Thesis). Bangkok: National Institute of Development Administration.
- Murtiana, R. (2011). *Student's perceptions of native speaker and non-native speaker teachers: Implication for teacher education*. Paper presented at the 5th International Seminar: Teacher Education in the Era of World Englishes, Satya Wacana Christian University, Salatiga.
- Thongsongkleep, K., & Suwanarak, K. (2018). Students' perceptions towards the roles of local English language tutors and problems of learning English in preparation for the AEC. *NIDA Journal of Language and Communication*, 22(30), 1-14.